

Current Jewish Questions

Segulot, Simmanim, and Superstitions 4

I. Halakhic and Non-Halakhic Superstitions

<p>1a. M. Shabbat 6:2 A man may not go out with a nail-studded sandal, nor with a single [sandal]. If he has no wound on his foot; nor with tefillin, nor with an amulet, if it is not from an expert, nor with a coat of mail [shiryon], nor with a casque [kasda], nor with greaves [megafayyim]. Yet if he goes out, he does not incur a sin-offering.</p> <p>1b. B. Shabbat 61a NOR WITH AN AMULET, IF IT IS NOT FROM AN EXPERT. R. Papa said: Do not think that both the man [issuing it] and the amulet must be approved; but as long as the man is approved, even if the amulet is not approved. This may be proved too for it is stated, NOR WITH AN AMULET, IF IT IS NOT FROM AN EXPERT; but it is not stated, if it is not approved. This proves it. Our Rabbis taught: What is an approved amulet? One that has healed [once], a second time and a third time; whether it is an amulet in writing or an amulet of roots</p>	<p>1. משנה שבת פרק ו:ב לא יצא האיש בסנדל המסומר ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה ולא בתפילין ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה ולא בשריון ולא בקסדה ולא במגפיים ואם יצא אינו חייב חטאת</p> <p>תלמוד בבלי שבת סא:א ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה. אמר רב פפא: לא תימא עד דמומחה גברא ומומחה קמיע, אלא: כיון דמומחה גברא, אף על גב דלא מומחה קמיע. דיקא נמי, דקתני ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה ולא קתני בזמן שאינו מומחה - שמע מינה. <u>תנו רבנן: איזהו קמיע מומחה? כל שריפא, ושנה, וששל. אחד קמיע של כתב, ואחד קמיע של עיקרון.</u></p>
<p>2. B. Hullin 77b-78a Abaye and Rava both stated: Whatever is done for medicinal purposes is not prohibited as Amorite practices, and whatever is not done for medicinal purposes is prohibited as Amorite practices.</p>	<p>2. תלמוד בבלי חולין עז:ב אביי ורבא דאמרי תרווייהו: כל דבר שיש בו רפואה - אין בו משום דרכי האמורי, אין בו רפואה - יש בו משום דרכי האמורי.</p>
<p>3. B. Sanhedrin 101a R. Abba said to Rabbah b. Mari: it is written, I will put none of these diseases upon thee, which I have brought upon the Egyptians, for I am the Lord that healeth thee. But since He hath brought no [disease], what need is there of a cure?-He replied: Thus hath R. Johanan said: This verse is self-explanatory, because the whole reads, And he said, if thou wilt diligently hearken to the voice of the Lord thy God: thus, if thou wilt hearken, I will not bring [disease upon thee], but if thou wilt not, I will; yet even so, I am the Lord that healeth thee.</p>	<p>3. תלמוד בבלי סנהדרין קא:א אמר ליה רבי אבא לרבה בר מרי: כתיב +שמות ט"ו+ כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך וכי מאחר שלא שם - רפואה למה? אמר ליה, הכי אמר רבי יוחנן: מקרא זה מעצמו נדרש, שנאמר +שמות ט"ו+ ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך אם תשמע לא אשים, ואם לא תשמע - אשים, אף על פי כן כי אני ה' רפאך.</p>

II. Non-Metaphysical Superstitions

<p>4. B. Shabbat 66b Abaye said: Mother told me, All incantations which are repeated several times must contain the name of the patient's mother, and all knots must be on the left [hand?]. Abaye also said: Mother told me, of all incantations, the number of times they are to be repeated, is as stated; and where the number is not stated, it is forty-one times.</p> <p>Our Rabbis taught: One may go out with a preserving stone on the Sabbath. On the authority of R. Meir it was said: Even with the counterweight of a preserving stone. And not only when one has miscarried, but even [for fear] lest she miscarry; and not only when she is [already] pregnant, but even lest she become pregnant and miscarry. R. Yemar b. Shalmia said on Abaye's authority: Provided that it was found to be its natural counterweight. Abaye asked: What about the counterweight of the counterweight? The question stands over.</p> <p>Abaye also said: Mother told me, For a daily fever one must take a white zuz, go to a salt deposit, take its weight in salt, and tie it up in the nape of the neck with a white twisted cord. But if this is not [possible], let one sit at the cross-roads, and when he sees a large ant carrying something, let him take and throw it into a brass tube and close it with lead, and seal it with sixty seals. Let him shake it, lift it up and say to it, "Thy burden be upon me and my burden be upon thee."</p>	<p>4. תלמוד בבלי שבת סו:ב אמר אבוי, אמרה לי אם: כל מנייני - בשמא דאימא, וכל קיטרי - בשמאלא. ואמר אבוי, אמרה לי אם: כל מנייני דמפרשי - כדמפרשי, ודלא מפרשי - ארבעין וחד זימני. רבנן: יוצאין באבן תקומה בשבת, משום רבי מאיר אמרו: אף במשקל אבן תקומה. ולא שהפילה - אלא שמא תפיל, ולא שעיברה - אלא שמא תתעבר ותפיל. אמר רב יימר בר שלמיא משמיה דאבוי: והוא דאיכוון ואיתקל. בעי אבוי: משקל דמשקל מאי? - תיקו. ואמר אבוי, אמרה לי אם: לאשתא בת יומא - לישקול זוזא חיוורא וליזיל למלחתא וליתקול מתקליה מילחא, ולצייריה בחללא דבי צואר בנירא ברקא. ואי לא - ליתוב אפרשת דרכים, וכי חזי שומשמנא גמלא דדרי מידי, לישקליה ולישדייה בגובתא דנחשא, וליסתמיה באברא, וליחתמי בשיתין גושפנקי, ולברזוליה ולידריה, ולימא ליה: טעונך עלי וטעונאי עלך.</p>
---	--

III. Prohibited, Permitted Acts, and Other Examples

<p>5. B. Sanhedrin 65a Rava asked him: But is not burning incense to a demon idolatry? — But Rava said: It [i.e., the Ba'al ob in Kerithoth] refers to one who burns incense as a charm. Abaye said to him: But burning incense as a charm is to act as a charmer, which is merely prohibited by a negative precept? — That is so, but the Torah decreed that such a charmer is stoned.</p> <p>Our Rabbis taught: [There shall not be found among you any one that maketh his son or daughter pass through to the fire . . .] Or a charmer. This applies to</p>	<p>5. תלמוד בבלי סנהדרין סה:א אמר ליה רבא: מקטר לשד - עובד עבודה זרה הוא! אלא אמר רבא: במקטר לחבר. אמר ליה אבוי: המקטר לחבר - חובר חבר הוא. - אין, והתורה אמרה: חובר זה בסקילה. תנו רבנן: +דברים י"ח+ חובר חבר - אחד חבר גדול ואחד חבר קטן, ואפילו נחשים ועקרבים. אמר</p>
---	--

<p>one who charms large objects, and to one who charms small ones, even snakes and scorpions. Abaye said: Therefore even to imprison wasps or scorpions [by charms], though the intention is to prevent them from doing harm, is forbidden.</p> <p>Now, as for R. Johanan, why does he maintain that in the view of the Rabbis the bending of one's body [in prostration] is an action, whilst the movement of the lips is not? — Raba said: Blasphemy is different, since the offence lies in the intention.</p>	<p>אביי: הלכך, האי מאן דצמיד זיבורא ועקרבא, אף על גב דקא מיכוין דלא ליזקו - אסור.</p> <p>ורבי יוחנן, מאי שנה דכפיפת קומתו לרבנן הוי מעשה, ועקימת שפתיו לא הוי מעשה? אמר רבא: שאני מגדף, הואיל וישנו בלב</p>
<p>6. B. Sanhedrin 66a R. Hanina and R. Oshaia spent every Sabbath eve in studying the 'Book of Creation', by means of which they created a third-grown calf and ate it.</p> <p>Our Rabbis taught: Me'onen — R. Simeon said: That is one who applies the semen of seven male species to his eyes [in order to perform witchcraft]. The Sages say: It is one who holds people's eyes. R. Akiva said: It is one who calculates the times and hours, saying, 'To-day is propitious for setting forth; tomorrow for making purchases; the wheat ripening on the eve of the seventh year is generally sound; let the beans be pulled up [instead of being harvested in the usual manner] to save them from becoming worthy.</p> <p>Our Rabbis taught: A Menahesh is one who says: So and so's bread has fallen out of his hand; his staff has fallen out of his hand; his son called after him; a raven screamed after him, a deer has crossed his path; a serpent came at his right hand or a fox at his left; do not commence with me; it is morning; it is new moon; it is the conclusion of the Sabbath.</p>	<p>6. תלמוד בבלי סנהדרין סה:ב רב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה, ומיברו להו עיגלא תילתא, ואכלי ליה.</p> <p>תנו רבנן: מעונן... רבי עקיבא אומר: <u>זה המחשב עתים ושעות</u>, ואומר: היום יפה לצאת, למחר יפה ליקח, לימודי ערבי שביעות חיטין יפות, עיקורי קטניות מהיות רעות.</p> <p>תנו רבנן: מנחש - זה האומר פתו נפלה מפיו מקלו נפלה מידו. בנו קורא לו מאחריו. עורב קורא לו, צבי הפסיקו בדרך, נחש מימינו ושועל משמאלו. אל תתחיל בי, שחרית הוא, ראש חודש הוא מוצאי שבת הוא</p>
<p>7. B. Sanhedrin 67b R. Abaye b. Nagri said in the name of R. Hiyya b. Abba: Belatehem refers to magic through the agency of demons, belahatehem to sorcery [without outside help]. And thus it is also said, And the flame [Heb. lahat] of the sword that turns of itself.</p> <p>Abaye said: The sorcerer who insists on exact paraphernalia works through demons; he who does not works by pure enchantment.</p> <p>Abaye said: The laws of sorcerers are like those of the Sabbath: certain actions are punished by stoning, some</p>	<p>7. תלמוד מסכת דף סז:ב אמר רבי אייבו בר נגרי אמר רבי חייא בר אבא: בלטיהם - אלו מעשה שדים, בלהטיהם - אלו מעשה כשפים, וכן הוא אומר +בראשית ג'+ ואת להט החרב המתהפכת.</p> <p>אמר אביי: דקפיד אמנא - שד, דלא קפיד אמנא - כשפים.</p> <p>אמר אביי: הלכות כשפים כהלכות שבת, יש מהן בסקילה, ויש מהן פטור אבל אסור, ויש מהן מותר לכתחלה. העושה מעשה - בסקילה,</p>

<p>are exempt from punishment, yet forbidden, whilst others are entirely permitted. Thus: if one actually performs magic, he is stoned; if he merely creates an illusion, he is exempt, yet it is forbidden; whilst what is entirely permitted? — Such as was performed by R. Hanina and R. Oshaia, who spent every Sabbath eve in studying the Laws of Creation, by means of which they created a third-grown calf and ate it.</p>	<p>האוחז את העינים - פטור אבל אסור, מותר לכתחלה - כדרב חנינא ורב אושעיא. כל מעלי שבתא הוּו עסקי בהלכות יצירה, ומיברי להו עיגלא תילתא ואכלי ליה.</p>
<p>8. B. Bava Batra 73a Rabbah said: Seafarers told me: The wave that sinks a ship appears with a white fringe of fire at its crest, and when stricken with clubs on which is engraven. 'I am that I am, Yah, the Lord of Hosts, Amen, Amen, Selah', it subsides.</p>	<p>8. תלמוד בבלי בבא בתרא עג:א אמר רבה, אשתעו לי נחותי ימא: האי גלא דמטבע לספינה, מיתחזי כי צוציתא דנורא חיוורתא ברישא, ומחינן ליה באלותא דחקיק עליה: אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן אמן סלה, ונייח.</p>
<p>9. B. Sanhedrin 101a ...nor may demons be consulted on the Sabbath. R. Jose said: This is forbidden even on week-days. R. Huna said: The halachah is not as R. Jose, and even he said it only on account of its danger, as in the case of R. Isaac b. Joseph, who was swallowed up in a cedar tree, but a miracle was wrought for him, the cedar splitting and casting him forth.</p>	<p>9. תלמוד בבלי סנהדרין קא:א ואין שואלין בדבר שדים בשבת. רבי יוסי אומר: אף בחול אסור. אמר רב הונא: (אין) הלכה כרבי יוסי. ואף רבי יוסי לא אמרה אלא משום סכנה, כי הא דרב יצחק בר יוסף דאיבלע בארזא, ואתעביד ליה ניסא פקע ארזא ופלטיה</p>
<p>10. B. Shabbat 66b Abin b. Huna said in the name of R. Hama b. Guria: The placing of a [hot] cup upon the navel on Sabbath is permitted. Abin b. Huna also said in the name of R. Hama b. Guria: One may rub in oil and salt on the Sabbath. Like R. Huna at Rav's college, and Rav at R. Hiyya's, and R. Hiyya at Rabbi's, when they felt the effect of the wine they would bring oil and salt and rub into the palms of their hands and the instep of their feet and say, 'Just as this oil is becoming clear, so let So-and-so's wine become clear.' And if [this was] not possible, they would bring the sealing clay of a wine vessel and soak it in water and say, 'Just as this clay becomes clear, so let So-and-so's wine become clear.'</p>	<p>10. תלמוד בבלי שבת סו:ב אמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא: סחופי כסא אטיבורי בשבתא - שפיר דמי. ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא: מותר לסוך שמן ומלח בשבת. כי הא דרב הונא מבי רב, ורב מבי רבי חייא, ורבי חייא מבי רבי; כי הוּו מיבסמי - מייתי משחא ומילחא, ושייפי להו לגוייתא דידיהו וגוייתא דכרעייהו, ואמרי: כי היכי דציל הא מישחא - ליציל חמרין דפלניא בר פלניא. ואי לא - מייתי שיעא דדנא ושרי ליה במיא. ואמר: כי היכי דליציל האי שיעא - ליציל חמרין דפלניא בר פלניא.</p>
<p>11. B. Berachot 62a R. Tanhum b. Hanilai said: Whoever behaves modestly in a privy is delivered from three things: from snakes, from scorpions, and from evil spirits. Some say also that he will not have disturbing dreams. There was a certain privy in Tiberias which if two persons entered together even by day, they came to harm. R. Ammi and R. Assi used to enter it separately, and they suffered no harm. The Rabbis said to them, Are you not afraid? They replied: We have learnt a certain tradition. The tradition for [avoiding harm in] the privy is modesty</p>	<p>11. תלמוד בבלי ברכות סב:א אמר רבי תנחום בר חנילאי: כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים: מן הנחשים, ומן העקרבים, ומן המזיקין. ויש אומרים: אף חלומותיו מיושבים עליו. ההוא בית הכסא דהוּו בטבריא, כי הוּו עיילי ביה בי תרי אפילו ביממא מתזקי, רבי אמי ורבי אסי הוּו עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתזקי. אמרי להו רבנן: לא מסתפיתו? - אמרי להו: אן קבלה גמירינן, קבלה</p>

<p>and silence; the tradition relating to sufferings is silence and prayer. The mother of Abaye trained for him a lamb to go with him into the privy. She should rather have trained for him a goat? A satyr might be changed into a goat. Before Rava became head of the Academy, the daughter of R. Hisda used to rattle a nut in a brass dish. After he became head, she made a window for him, and put her hand on his head.</p>	<p>דבית הכסא - צניעותא ושתיקותא, קבלה דיסורי - שתיקותא ומבעי רחמי. אביי מרביא ליה אמיה אמרא למיעל בהדיה לבית הכסא. ולרביא ליה גדיא! - שעיר בשעיר מיחלף. רבא, מקמי דהוי רישא - מקרקשא ליה בת רב חסדא אמגוזא בלקנא, בתר דמלך - עבדא ליה כוותא, ומנחא ליה ידא ארישיה.</p>
<p>12. B. Berahcot 54b Rav Judah said further: There are three things the drawing out of which prolongs a man's days and years; the drawing out of prayer, the drawing out of a meal, and the drawing out of [easing in] a privy. But is the drawing out of prayer a merit? Has not R. Hiyya b. Abba said in the name of R. Johanan: the heart sick; and R. Isaac also said: Three things cause a man's sins to be remembered [on high], namely, [passing under] a shaky wall, expectation of [the fulfillment of] prayer, and calling on heaven to punish his neighbor? — There is no contradiction; one statement speaks of a man who expects the fulfillment of his prayer, the other of one who does not count upon it. What then does he do? — He simply utters many supplications.</p>	<p>12. תלמוד בבלי ברכות נד:ב ואמר רב יהודה שלשה דברים [המאריך בהן] מאריכין ימיו ושנותיו של אדם: המאריך בתפלתו, והמאריך על שלחנו, והמאריך בבית הכסא. והמאריך בתפלתו, מעליותא היא? והאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן: (נה). כל המאריך בתפלתו ומעיין בה סוף בא לידי כאב לב שנאמר: +משלי י"ג+ תוחלת ממשכה מחלה לב. ואמר רבי יצחק: שלשה דברים מזכירים עונותיו של אדם, ואלו הן: קיר נטוי, ועיון תפלה, ומוסר דין על חבירו לשמים! - הא לא קשיא, הא - דמעין בה, הא - דלא מעין בה. והיכי עביד - דמפיש ברחמי.</p>
<p>13. B. Shabbat 11a Rava b. Mehasia also said in the name of R. Hama b. Gorias in Rav's name: Fasting is as potent against a dream as fire against tow. Said R. Hisda: Providing it is on that very day. R. Joseph added: And even on the Sabbath. R. Joshua son of R. Idi chanced on the home of R. Ashi. A third grown calf was prepared for him and he was invited, 'Master, partake somewhat.' 'I am engaged in a fast,' he replied. 'And do you not accept Rav Judah's ruling in Rav's name: One may borrow his fast and repay it?' 'It is a fast on account of a dream,' he answered, 'and Rava b. Mehasia said in the name of R. Hama b. Gorias in Rav's name: Fasting is as potent against a dream as fire against tow; and R. Hisda said, Providing it is on that very day; and R. Joseph added: And even on the Sabbath.'</p>	<p>13. תלמוד בבלי שבת יא: א ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: יפה תענית לחלום כאש לנעורת. אמר רב חסדא: ובו ביום. ואמר רב יוסף: אפילו בשבת. רב יהושע בריה דרב אידי איקלע לבי רב אשי, עבדי ליה עיגלא תילתא. אמרו ליה: לטעום מר מידי! - אמר להו: בתענית יתיבנא. - אמרו ליה: ולא סבר ליה מר להא דרב יהודה, דאמר רב יהודה: לוח אדם תעניתו ופורע? - אמר להו: תענית חלום הוא, ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: יפה תענית לחלום כאש לנעורת, ואמר רב חסדא: ובו ביום, ואמר רב יוסף: אפילו בשבת.</p>

III. Examples of Darkei Emori

14a. M. Shabbat 6:10

One may go out with a hargol's egg, a fox's tooth, and a nail from [the gallows of] an impaled convict as a prophylactic: this is R. Meir's view; but the sages forbid this even on weekdays on account of 'the ways of the Amorite.'

14b. B. Shabbat 67a-b

GEMARA. ONE MAY GO OUT WITH A HARGOL'S EGG, which is carried for ear-ache; AND WITH A FOX'S TOOTH, which is worn on account of sleep: a living [fox's] for one who sleeps [too much], a dead [fox's] for him who cannot sleep.

AND A NAIL FROM [THE GALLOWS OF] AN IMPALED CONVICT. It is applied to an inflammation,

AS A PROPHYLACTIC: THIS IS R. MEIR'S VIEW.

Abaye and Raba both maintain: Whatever is used as a remedy is not [forbidden] on account of the ways of the Amorite. Then if it is not an [obvious] remedy, is it forbidden on account of the ways of the Amorite? But surely it was taught: If a tree casts its fruit, one paints it with sikra [a red paint] and loads it with stones. Now, as for loading it with stones, that is in order to lessen its strength.[Casts fruit because they are too heavy, tree's vitality] But when he paints it with sikra, what remedy does he effect? [i.e. only magic] — That is in order that people may see and pray for it. Even as it was taught: And he [the leper] shall cry, 'Unclean, unclean':[Vayikra 13:45] he must make his grief publicly known, so that the public may pray for him. Ravina observed: In accordance with whom do we suspend a cluster of dates on a [sterile] date tree? In accordance with this Tanna.

A tanna recited the chapter of Amorite practices [Chapters 7-8 of Tosefta] before R. Hiyya b. Abin. Said he to him: All these are forbidden as Amorite practices, save the following: If one has a bone in his throat, he may bring of that kind, place it on his head, and say thus: 'One by one go down, swallow, go down one by one': this is not considered the ways of the Amorite. For a fish bone he should say thus: 'Thou art stuck in like a pin, thou art locked up as [within] a cuirass; go down, go down.'

14. משנה שבת ו:

יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אף בחול אסור משום דרכי האמורי

תלמוד בבלי שבת סז:א

גמרא. יוצאין בביצת החרגול - דעבדי לשיחלא, ובשן של שועל - דעבדי לשינתא, דחייא - למאן דנייס, דמיתא - למאן דלא נייס. ובמסמר מן הצלוב - דעבדי לזרפא .

משום רפואה דברי רבי מאיר. אביי ורבא דאמרי תרוייהו : כל דבר שיש בו משום רפואה - אין בו משום דרכי האמורי. הא אין בו משום רפואה - יש בו משום דרכי האמורי? והתניא : אילן שמשיר פירותיו סוקרו (וצובע אותו) בסיקרא וטוענו באבנים. בשלמא טוענו באבנים - כי היכי דליכחוש חיליה, אלא סוקרו בסיקרא מאי רפואה קעביד? - כי היכי דליחזייה אינשי וליבעו עליה רחמי. כדתניא : +וויקרא יג+ וטמא טמא יקרא - צריך להודיע צערו לרבים, ורבים יבקשו עליו רחמים. אמר רבינא : כמאן תלינן כובסי בדיקלא, - כי האי תנא. תני תנא בפרק אמוראי קמיה דרבי חייא בר אבין, אמר ליה : כולהו אית בהו משום דרכי האמורי, לבר מהני : מי שיש לו עצם בגרונו מביא מאותו המין ומניח ליה על קדקדו, ולימא הכי : חד חד נחית בלע, בלע נחית חד חד - אין בו משום דרכי האמורי. לאדרא לימא הכי : ננעצתא כמחט, ננעלתא כתריס, שייא שייא.

<p>He who says, 'Be lucky, my luck [gad gedi] and tire not by day or night,' is guilty of Amorite practices. R. Judah said: Gad is none other but an idolatrous term, for it is said, ye that prepare a table for Gad. (Yeshayahu 65:2) If husband and wife exchange their names, they are guilty of Amorite practices. [To say], 'Be strong, o ye Barrels!' is [forbidden] as the ways of the Amorite. R. Judah said: Dan [Barrel] is none other but the designation of an idol, for it is said, 'They that swear by the sin, of Samaria, and say, As thy god Dan liveth. (Amos 8:14) He who says to a raven, 'Scream,' and to a she-raven, 'Screech, and return me thy tuft for [my] good,' is guilty of Amorite practices. He who says, 'Kill this cock, because it crowed in the evening,' (later than usual/crowed like a raven) or, 'this fowl, because it crowed like a cock,' is guilty of Amorite practices. He who says, 'I will drink and leave over, I will drink and leave over,' [so that the rest may be blessed] is guilty of the ways of the Amorite. He who breaks eggs on a wall in front of fledglings, is guilty of Amorite practices. He who stirs [eggs?] before fledglings is guilty of Amorite practices. He who dances and counts seventy-one fledglings in order that they should not die, is guilty of Amorite practices. He who dances for kutah, or imposes silence for lentils, or cries for beans, [That they should be prepared] is guilty of Amorite practices. She who urinates before her pot in order that it should be quickly cooked is guilty of Amorite practices. Yet one may place a chip of a mulberry tree and broken pieces of glass in a pot in order that it should boil quickly. [Not an enchantment] But the Sages forbade broken pieces of glass [to be employed thus] on account of danger.</p>	<p>האומר : ג'ד גדי וסנוק לא אשכי ובושכי - יש בו משום דרכי האמורי. רבי יהודה אומר : ג'ד אינו אלא לשון עבודה זרה, שנאמר +ישעיהו סה+ הערכים לג'ד שלחן. הוא בשמה והיא בשמו - יש בו משום דרכי האמורי, דונו דני - יש בו משום דרכי האמורי, רבי יהודה אומר : אין דן אלא לשון עבודה זרה, שנאמר +עמוס ח+ הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן. האומר לעורב צרח ולעורבתא שריקי והחזירי לי זנבך לטובה - יש בו משום דרכי האמורי. האומר : שחטו תרנגול זה שקרא ערבית, ותרנגולת שקראה גברית - יש בו משום דרכי האמורי. אשתה ואותיר אשתה ואותיר - יש בו משום דרכי האמורי. המבקעת ביצים בכותל (והטח) בפני האפרוחים - יש בו משום דרכי האמורי. והמגיס בפני אפרוחים - יש בו משום דרכי האמורי. המרקדת והמונה שבעים ואחד אפרוחין בשביל שלא ימותו - יש בו משום דרכי האמורי. המרקדת לכותח, והמשתקת לעדשים, והמצווחת לגריסין - יש בו משום דרכי האמורי. המשתנת בפני קדירתה בשביל שתבשל מהרה - יש בו משום דרכי האמורי. אבל נותנין קיסם של תות ושברי זכוכית בקדירה בשביל שתבשל מהרה, וחכמים אוסרין בשברי זכוכית מפני הסכנה.</p>
---	--

IV. Exception to Darkei Emori – Biblical Support

<p>15a. M. Sanhedrin 7:3 Execution by the sword was performed thus: the condemned man was decapitated by the sword, as is done by the civil authorities. R. Judah said: this is a hideous disfigurement; but his head was laid on a block and severed with an axe. They replied, no death is more disfiguring than this...</p>	<p>15. משנה סנהדרין ז:ג מצות הנהרגים היו מתיזין את ראשו בסייף כדרך שהמלכות עושה רבי יהודה אומר ניוול הוא זה אלא מניחין את ראשו על הסדן וקוצץ בקופיץ אמרו לו אין מיתה מנוולת מזו...</p>
--	---

<p>15b. B. Sanhedrin 52b</p> <p>It had been taught: R. Judah said to the Sages: I too know that this is a death of repulsive disfigurement, but what can I do, seeing that the Torah hath said, neither shall ye walk in their ordinances? But the Rabbis maintain: Since Scripture decreed the sword, we do not imitate them [when using their method]. For if you will not agree to this, then how about that which was taught: Pyres may be lit in honor of deceased kings, and this is not forbidden as being of the 'ways of the Amorites': but why so? Is it not written, neither shall ye walk in their ordinances? But because this burning is referred to in the Bible, as it is written, [But thou shalt die in peace:] and with the burnings of thy fathers . . . [so shall they burn for thee], it is not from them [the heathens] that we derive the practice. So here too, since the Torah decreed the sword, it is not from them [the Romans] that we derive the practice.</p>	<p>תלמוד בבלי סנהדרין נב:ב</p> <p>תניא, אמר להן רבי יהודה לחכמים: אף אני יודע שמיתה מנוולת היא, אבל מה אעשה, שהרי אמרה תורה +ויקרא י"ח+ ובחקתיהם לא תלכו! ורבנן: כיון דכתיב סיף באורייתא - לא מינייהו קא גמרינן. דאי לא תימא הכי, הא דתניא: שורפין על המלכים ולא מדרכי האמורי, היכי שרפינן? והכתיב ובחקתיהם לא תלכו! אלא, כיון דכתיב שריפה באורייתא, דכתיב +ירמיהו ל"ד+ ובמשרפות אבותיך וגוי - לאו מינייהו קא גמרינן. והכא נמי, כיון דכתיב סיף באורייתא - לאו מינייהו קא גמרינן.</p>
--	---

V. Final Thought

<p>16. B. Sanhedrin 67b</p> <p>And the frog came up, and covered the land of Egypt. R. Eleazar said: It was one frog, which bred prolifically and filled the land. This is a matter disputed by Tannaim. R. Akiva said: There was one frog which filled the whole of Egypt [by breeding]. But R. Eleazar b. Azariah said to him, 'Akiva, What hast thou to do with Haggadah? Cease thy words and devote thyself to 'Leprosies' and 'Tents.' One frog croaked for the others, and they came'.</p>	<p>16. תלמוד בבלי סנהדרין סז:ב</p> <p>+שמות ח"ו+ ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים, אמר רבי אלעזר: צפרדע אחת היתה, השריצה ומלאה כל ארץ מצרים. כתנאי, רבי עקיבא אומר: צפרדע אחת היתה, ומלאה כל ארץ מצרים. אמר לו רבי אלעזר בן עזריה: עקיבא, מה לך אצל הגדה? כלה מדברותיך ולך אצל נגעים ואהלות, צפרדע אחת היתה, שרקה להם והם באו.</p>
---	--